

Oldřich Šíma

Oldřich Šíma se narodil roku 1959, bydlí v Praze, je ale z Českých Budějovic. Studoval na gymnáziu v Českých Budějovicích, poté studoval v Praze psychologii. Od 14 let se zabýval hudebním směrem big beat. V té době bylo těžké se věnovat big beatu, protože byly roku 1969 všechny československé big beat kapely zakázány. V dospělosti se živil jako dětský psycholog, zároveň 1. 1. 1990 založil hudební vydavatelství Black Point Music. Celý svůj život se věnoval hudbě. Za socialismu s přáteli nahrával hudbu z rádia přes kazety, vypůjčoval si ve škole desky a v hlavním městě i občasně navštěvoval nepovolené burzy s deskami. Ve svém mládí pan Šíma neměl přístup k hudbě, kterou chtěl poslouchat, protože jediné, co bylo povolené byl pop, který byl kvůli cenzuře nezajímavý. Když ještě bydlel v Českých Budějovicích, pan Šíma chytal rakouské stanice rádia. Ve 14 letech dostal cívkový magnetofon Tesla B400, kterým si nahrával zahraniční písničky z rakouských rádiových stanic, které si poté navzájem vyměňoval s přáteli. Jelikož v tu dobu nebydlel v Praze, kde byly burzy s deskami, tak si vyměňovali desky v hospodách. Na gymnáziu dostal od rodičů gramofon a vyměňoval si desky s jinými studenty. Už zmiňovaný big beat se společně s jazz rockem začal později zase hrát, jelikož ani jeden směr nebyl problematický, protože se v něm nezpívalo. Pan Šíma u tohoto znovuzrození byl, a především big beatové kapely si rád nahrával. Jelikož v pár kapelách vystupoval, zažil díky tomu přehrávky. U nich byla vždy komise složena z 6-7 lidí, která hodnotila kapely, ty hrály 2 skladby určené a jednu, kterou si mohli vybrat. Oldřich Šíma zažil přehrávky přibližně 3krát, jeho kapela nebyla ale dobrá kvůli špatné zpěvačce. Roku 1973 vznikla kapela Extempore, jejíž hlavní rysy byly blues, improvizace a poutavé texty. Její hlavní protagonista byl Jaroslav Jeroným Neduha. Pan Šíma byl fascinován jejich hudbou a tím, jak se kapela dokázala vyhýbat režimu, přestože Neduha byl později vystěhován. Oldřich Šíma byl také u začátků Divadla Sklep. Byl jeden z jejich prvních diváků, poté, co ho jeho spolužák z vysoké školy přivedl na jedno jejich představení. Šíma přestal toto divadlo sledovat s příchodem velkých projektů. Jako většina lidí byl v tu dobu znechucen oficiální kulturou, která byla úplně bez života. Sledoval underground, ale nikdy se nestal jeho součástí, protože tam podle něj byli vždy lidi, kteří to kazili a chovali se nevhodně. Po převratu roku 1989 se přešlo na trend muzikálů, přešlo k nim hodně zpěváků, kteří se za totality věnovali socialistickému popu. Ten zněl podle něj, jako kdybyste přes to hodili deku, úplně bez drajvu (drive)“. V současnosti si myslí, že underground stagnuje a od převratu se nikam neposunul. V současnosti distribuuje big beat, hlavně od Supraphonu. Rukama mu prý prochází i nějaký underground, ten, který distribuuje si někdy poslechne, ale nemá na něj kladný názor. V minulosti při nahrávání a distribuci často nahrávky mazal, protože mu nepřišly kvalitní, často daná kapela už nikdy nezahrála. Hlavní postava nahrávání koncertů byl do převratu Petr Cibulka, po převratu s tím ale skončil a založil stranu Pravý blok. V minulosti se Cibulka snažil varovat lidi okolo hudby, aby se připravili na výsledky, nikdo ho ale neposlouchal a panu Šímovi to nedávalo smysl, protože s Cibulkou souhlasil. Kvůli ignoranci bylo hodně lidí z hudebního světa roku 1986 zavřeno. Pan Šíma si i díky Cibulkovi dával pozor, např. odmítnul podepsat dopis do Ruska, který žádal o zrušení totality v ČSSR, odkazoval na novou vládu Gorbačova. Pan Šíma zažil za svůj život hodně zajímavých věcí díky hudbě. V současnosti pořád vydává s hudebním vydavatelstvím Black Point Music.